

มูลเหตุจูงใจในการใช้ยาเสพติดของผู้ที่เข้ารับการรักษาใน
โรงพยาบาลธัญญารักษ์อุดรธานี
นุชสา อินทะจักร์¹ และสมเดช พิณิจสุนทร²

Incentive for using illicit drugs amongst patients treated
in Thanyarak Hospital, Udon Thani
Nuchsa Intajakr¹ and Somdej Pinitsoontorn²

หลักสูตรวิทยาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาพัฒนาสุขภาพชุมชน ภาควิชาเวชศาสตร์ชุมชน คณะแพทยศาสตร์ มหาวิทยาลัยขอนแก่น,
ขอนแก่น 40002

Master of Science Program in Community Health Development, Department of community Medicine, Faculty of Medicine,
Khon Kaen University, Khon Kaen 40002

*Corresponding author. E-mail : moonata_dee@hotmail.com

บทคัดย่อ

การศึกษานี้มีวัตถุประสงค์ เพื่อศึกษาเหตุผล แรงจูงใจ และปัจจัยในการใช้ยาเสพติดในกลุ่มผู้ใช้ยาเสพติดที่เข้ารับการรักษาในโรงพยาบาลธัญญารักษ์อุดรธานี ระหว่างเดือน พฤศจิกายน 2559 – กุมภาพันธ์ 2560 ผู้ป่วยที่เข้าร่วมในการวิจัยนี้ 137 คน รวบรวมข้อมูลเชิงปริมาณโดยการใช้แบบสัมภาษณ์ ส่วนข้อมูลเชิงคุณภาพรวบรวมโดยการสัมภาษณ์เชิงลึก วิเคราะห์ข้อมูลเชิงปริมาณโดยการใช้สถิติเชิงพรรณนา ได้แก่ ความถี่ ร้อยละ ค่าเฉลี่ย ค่าต่ำสุด – สูงสุด และข้อมูลเชิงคุณภาพใช้การวิเคราะห์เนื้อหา

ผลการศึกษาพบว่ากลุ่มตัวอย่างมีอายุเฉลี่ย 25.28 ปี เป็นชายร้อยละ 99.3 ส่วนใหญ่ประกอบอาชีพรับจ้าง รายได้เฉลี่ย 7,954.01 บาท/เดือน กลุ่มผู้เริ่มใช้ยาบ้าครั้งแรกอายุต่ำสุด 7 ปี กลุ่มผู้เริ่มใช้กัญชาและสารระเหยครั้งแรกอายุต่ำสุด 12 ปี ส่วนกลุ่มผู้เริ่มใช้ไอซ์ครั้งแรกอายุต่ำสุด 15 ปี เหตุผลในการตัดสินใจใช้ยาเสพติดครั้งแรกเนื่องจากอยากลองร้อยละ 56.2 เหตุผลที่ยังคงใช้ยาเสพติดในปัจจุบัน คือ ความเคยชิน ร้อยละ 38.7 เหตุการณ์ที่มีผลต่อการตัดสินใจใช้ยาเสพติดพบมากที่สุดคือ งานเลี้ยงสังสรรค์ ร้อยละ 23.1 ส่วนความรู้สึที่มีผลต่อการใช้ยาเสพติดมากที่สุดคือ ต้องการความสนุกสนาน ร้อยละ 28.5 การแพร่ระบาดของยาเสพติดในหมู่บ้านมีผลต่อการใช้ยาเสพติดร้อยละ 66.42 และเพื่อนเป็นบุคคลที่มีอิทธิพลต่อการใช้ยาเสพติดมากที่สุดร้อยละ 38.7 การเข้าถึงยาเสพติดสามารถเข้าถึงได้ง่าย ระยะทางในการเข้าถึงยาเสพติดใช้ระยะทางน้อยกว่า 1 กิโลเมตร และระยะเวลาที่ใช้ในการได้ยาเสพติดมาเสพใช้ระยะเวลาประมาณ 5-60 นาที ทศนคติที่มีต่อยาเสพติดส่วนใหญ่มีทัศนคติที่ดีคือใช้แล้วทำให้ขยันทำงานร้อยละ 95.6 บุคลิกภาพของผู้ใช้ยาเสพติดส่วนใหญ่มีอาการเปลี่ยนแปลงง่ายร้อยละ 83.2 ส่วนแรงจูงใจในการใช้ยาเสพติดด้านแรงจูงใจภายในพบมากในการที่ทำให้เกิดความสนุกสนานร้อยละ 91.2 และแรงจูงใจภายนอกเกิดจากเพื่อนแนะนำช้กัญชา ร้อยละ 78.8 ปัจจัยที่มีผลต่อการใช้ยาเสพติด คือด้านปัจจัยนำ เริ่มมีการใช้ยาเสพติดในขณะที่อายุน้อย มีทัศนคติที่ดีต่อยาเสพติดว่าเป็นสิ่งที่มีประโยชน์ ใช้แล้วช่วยให้ขยันทำงาน ด้านปัจจัยเอื้อเข้าถึงยาเสพติดได้ง่าย ระยะทางไม่ไกลจากที่พักและใช้เวลาไม่มากในการได้ยามาเสพ ด้านปัจจัยเสริมเพื่อนเป็นบุคคลที่มีอิทธิพลสนับสนุนให้มีการใช้ยาเสพติด ดังนั้นจึงควรนำผลการศึกษาไปใช้ประโยชน์ในการวางแผนการป้องกันการแพร่ระบาดและการเสพยาเสพติดซ้ำในพื้นที่ต่อไป

คำสำคัญ : มูลเหตุจูงใจ ยาเสพติดที่ผิดกฎหมาย การบำบัดในโรงพยาบาล

Abstract

The purposes of the Independent Study were studied the causes and Incentive of using drug in the addicts who have cured in Thanyarak Hospital, Udon Thani during November 2016 – February 2017. There are 137 therapists; gathered quantitative data by using interview method and qualitative data by using in depth interview. Descriptive statistics were used for quantitative data analyzing ; frequency, percent, average and min – max value. The qualitative data were used Content analysis.

The study found The average ages of the samples were 25.28 years old; males were 99.3 percents and females were 0.7 percents. Almost therapists are employees who have the average income at 7,954.01 baht/month. The youngest addicts were addicted amphetamine at 7 years old, marijuana at 12 years old, Ice (Methamphetamine) at 15 years old. The reasons for using drug in the first time were they want to try 56.2 percents. 38.7 percents of the addicts who still using drug were habituation and the party were the incidence which affected for using drug 23.1 percents.

The feeling that affect for using drug were just for fun 28.5 percents, the outbreaks of drug were cause of using drug 66.42 percents and friends were affected for using drug the most 38.7 percents. The drug was easy to access; there are less than 1 kilometre and spend 5–60 minutes to take drugs. The attitude of using drugs was; drug make them hard working 95.6 percents and 83.2 percents of the addicts' personality were emotional change easily. The incentive of using drug were; 91.2 percents made them fun for inner incentive and 78.8 percents for outer incentive was persuaded by friends.

The factors for using drugs were; 1) cause of the predisposing factor; begun using drug while they was young and they thought drug good to their health and made them hard working, 2) cause of enabling factor; drug was easy to access and not too far from their address and also spend less time to take drugs, 3) cause of reinforcing factor; persuaded by friends was the most affect to using drugs so we could bring the study to apply for planning the methods to protect the drugs out breaking and the repeated addiction in each area.

Keywords : incentive, illicit drug, therapy in the hospital

บทนำ

ปัญหาหายาเสพติดเป็นปัญหาระดับโลก มีผลกระทบต่อความมั่นคงของประเทศในหลาย ๆ ด้าน ไม่ว่าจะเป็นด้าน เศรษฐกิจ ด้านสังคม และด้านการเมือง(สัญญา ชันธนียม, 2553) จากรายงานสถานการณ์การแพร่ระบาดของยาเสพติดทั่วโลก ของสำนักงานยาเสพติดและอาชญากรรมแห่งองค์การสหประชาชาติ(United Nation Office on Drugs and Crime: UNODC) พบว่าการแพร่ระบาดของยาเสพติด มีจำนวนคงที่และจำนวนประชากรที่ใช้ยาเสพติด ส่วนใหญ่มีอายุระหว่าง 15 – 64 ปี คิดเป็นร้อยละ 5 หรือเกือบ 250 ล้านคน ของประชากรโลกที่ใช้ยาเสพติด และพบว่าจำนวนผู้ใช้ยาเสพติดที่มีความผิดปกติ เพิ่มขึ้นจากปี 2015 มีเพียง 27 ล้านคน เป็น 29 ล้านคนในปี 2016 (UNODC ,2016)

สถานการณ์ปัญหาหายาเสพติดในประเทศไทย พบว่ามีขนาดของปัญหาที่ทวีความรุนแรงมากขึ้น สถานการณ์การลักลอบ นำเข้ายาเสพติดในปี 2556 สามารถจับได้ 315 คดี เพิ่มขึ้นในปี 2557 เป็น 339 คดี(ข้อมูลเฝ้าระวังปัญหาหายาเสพติด สำนัก ยุทธศาสตร์, 2557) ในปี 2556-2557 พบว่ามีผู้ต้องหาคดีค้ายาเสพติดร้ายสำคัญ มีจำนวนเพิ่มขึ้นร้อยละ 3.86 และ 7.45 ตามลำดับ(สำนักงานปราบปรามยาเสพติด, 2557) สำหรับตัวยาเสพติดที่จับได้มากที่สุด คือ ยาบ้า ร้อยละ 78.39 รองลงมา คือ กัญชาแห่ง ร้อยละ 8.2 พืชกระท่อม ร้อยละ 3.4 และไอซ์ ร้อยละ 1.9 ตามลำดับ(มานพ คณะโต, 2554) รัฐบาลได้มีการ แก้ไขปัญหาหายาเสพติด โดยการนำผู้เสพ/ผู้ติดยาเสพติดเข้ารับการบำบัด พบว่าในปี 2554 มีผู้เข้ารับการบำบัดทั้งสิ้น 189,502 คน ในปี 2555 และ 2556 เพิ่มขึ้นเป็น 329,270 คน และ 328,622 คน ในปี 2557, 2558 และ 2559 เริ่มมีจำนวน ผู้เข้ารับการบำบัดลดลงเป็น 244,391 คน 153,209 คน และ 96,704 คน ตามลำดับ ซึ่งในจำนวนนี้ส่วนมากแล้วเป็นผู้ที่เสพ

ยาบ้าและไอซ์ที่เข้ารับการบำบัดมากที่สุดในอัตรา 1.2-2.8 แสนคนต่อปี คิดเป็นร้อยละ 76-86 ของผู้ที่เข้ารับการบำบัดทั้งหมด(รัศมน กัลยาศิริ และนพพร ตันติรังสี, 2559)

ภาคตะวันออกเฉียงเหนือนับว่าเป็นภูมิภาคที่มีประชากรมากที่สุดถึง 1 ใน 3 ของประเทศไทยและมีแนวโน้มในการแพร่ระบาดของยาเสพติดเพิ่มขึ้น ส่วนการแพร่ระบาดของยาเสพติดส่วนใหญ่เกิดขึ้นในกลุ่ม นักเรียน นักศึกษา และผู้ใช้แรงงาน โดยเฉพาะอย่างยิ่งกลุ่มที่อายุ 25 ปี(สุวิจักขณ์ โฉมวงษ์, 2542) ราคาในการจำหน่ายยาบ้าบริเวณชายแดน เม็ดละ 60-100 บาท ส่วนในพื้นที่เขตเมืองราคาเม็ดละ 350-400 บาท(พิมพ์ทิพย์ นฤมิตญาณ, 2546) ยาเสพติดที่ใช้ครั้งแรกส่วนใหญ่คือยาบ้า ได้มาจากเพื่อนและใช้ร่วมกับเพื่อน ปริมาณที่ใช้ครั้งแรกเริ่มจากปริมาณน้อยแล้วค่อยเพิ่มปริมาณขึ้นตามความต้องการ สถานที่เสพยาเสพติดครั้งแรกแล้วแต่สถานการณ์ วิธีการเสพครั้งแรกมีทั้งรับประทานเป็นเม็ดและดูดควัน สาเหตุในการเสพยาเสพติดพบว่า ต้องการคลายเครียด ต้องการความคึกคัก ต้องการให้มีอารมณ์ทางเพศเพิ่มขึ้น ต้องการประชดแฟนเพื่อนชวนและอยากลอง(สมเด็จพระเจ้าพี่นางเธอ เจ้าสุทนต์มณี และมานพ คณะโต, 2557) จากรายงานวิจัยยังพบว่า การที่ประสบปัญหาสุขภาพและมีความเข้าใจเกี่ยวกับยาเสพติดที่ไม่ถูกต้อง คิดว่าเสพยาเสพติดแล้วสามารถรักษาโรคได้และช่วยให้ทำงานได้(วิเชียร สมจิตร, 2542) การแพร่ระบาดในภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนบน มีผู้เสพยาบ้ามากที่สุดโดยแพร่กระจายเข้าสู่กลุ่มวัยรุ่นและเยาวชนมากขึ้น ยังพบว่าคนที่ทำงานกลับมาจากกรุงเทพฯมีการนำยาบ้ากลับมาฝากคนในหมู่บ้านทดลองใช้ ในช่วงงานบุญประเพณีด้วยเหตุผลที่ว่าทำให้รู้สึกสนุกสนาน(กิตติญาณภรณ์ โชคสวัสดิ์ภิญโญ และปิณฑิพย์ ภูครองหิน, 2553)

ในเขตสุขภาพที่ 8 ตั้งอยู่ในภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนบนของประเทศไทย ประกอบด้วย 7 จังหวัดคือ อุดรธานี เลย หนองบัวลำภู หนองคาย บึงกาฬ สกลนครและนครพนม มีการแพร่ระบาดของยาเสพติดจำนวนมากเนื่องจากมีหลายจังหวัดที่ติดกับประเทศเพื่อนบ้าน ทำให้มีการลักลอบขนยาเสพติดเข้ามาจากประเทศเพื่อนบ้าน (สำนักงานปราบปรามยาเสพติด, 2557) ได้มีผู้เข้ารับการบำบัดของยาเสพติดโดยเฉพาะยาบ้าเป็นจำนวนมาก จากผลการรายงาน ในปี 2557 มีผู้เข้ารับการบำบัด ร้อยละ 88.44 ปี 2558 มีร้อยละ 89.01 และ ปี2559 มีร้อยละ 88.01 ส่วนอายุที่พบมากที่สุดในการเข้ารับการบำบัดอยู่ในช่วงอายุ 18-24 ปี คิดเป็นร้อยละ 34.24 , 35.99 และ 33.05 ตามลำดับ (ระบบรายงาน ระบบติดตามและเฝ้าระวังปัญหาเสพติด, 2559)

โรงพยาบาลธัญญารักษ์อุดรธานี เป็นโรงพยาบาลเฉพาะทางด้านบำบัดยาเสพติด ตั้งอยู่ในเขตสุขภาพที่ 8 ทำหน้าที่ในการบำบัดรักษา ยาเสพติดที่เข้ารับการบำบัดสูงสุดสามอันดับแรก คือ ยาบ้า กัญชา และ สารระเหย ในปี 2557-2559 มีผู้เข้ารับการบำบัดยาบ้า คิดเป็นร้อยละ 85.33, 84.79 และ 86.57 ตามลำดับ ส่วนในปี 2557-2559 มีผู้เข้ารับการบำบัดกัญชาคิดเป็นร้อยละ 6.70 , 8.29 และ 7.55 ตามลำดับ และผู้เข้ารับบำบัดสารระเหย ปี 2557-2559 มีผู้เข้ารับบำบัดคิดเป็นร้อยละ 5.25 , 3.87 และ 3.86 ตามลำดับ ซึ่งประชากรส่วนใหญ่ที่เข้ารับการบำบัดยาเสพติด ในปี 2559 ประกอบอาชีพว่างงานร้อยละ 28.02 อาชีพรับจ้างร้อยละ 22.15 และอาชีพนักเรียน/นักศึกษา ร้อยละ 20.21(ระบบรายงาน ระบบติดตามและเฝ้าระวังปัญหาเสพติด, 2559)

เนื่องจากปัญหาการแพร่ระบาดของยาเสพติดยังมีแนวโน้มเพิ่มขึ้น มีผู้เสพยาบ้าเฉลี่ย 2 เม็ด/วัน/คน ก่อให้เกิดผลกระทบต่อทั้งร่างกาย จิตใจ สังคมเศรษฐกิจ และความมั่นคงของประเทศ กระทรวงสาธารณสุข ถือเป็นปัญหาด้านสาธารณสุข จำเป็นต้องมีการโดยถือว่า ผู้เสพ คือ ผู้ป่วย และต้องได้รับการบำบัดอย่างเหมาะสม และหาแนวทางการป้องกันการแพร่ระบาดของยาเสพติดอย่างยั่งยืน ภายใต้หลักการ “เข้าใจ เข้าถึง ฟื้นได้” (กระทรวงสาธารณสุข, 2559)

การวิจัยครั้งนี้จึงมีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษา เหตุผล แรงจูงใจ และปัจจัยในการใช้ยาเสพติดของผู้ที่เข้ารับการบำบัดในโรงพยาบาลธัญญารักษ์อุดรธานี

โดยข้อมูลที่ได้รับจากการศึกษาจะนำไปเป็นแนวทางในการป้องกันการแพร่ระบาดของยาเสพติดและเป็นข้อมูลสนับสนุนในการดูแลผู้ที่เข้ารับการบำบัดเพื่อหาแนวทางป้องกันการเสพซ้ำ สามารถนำผลการศึกษาที่ได้ไปปรับปรุงพัฒนารูปแบบการบำบัดรักษาเพื่อให้มีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น

วิธีการศึกษาและวัสดุอุปกรณ์

รูปแบบการวิจัย เป็นการวิจัยเชิงพรรณนา (Descriptive research)

ประชากรที่ใช้ในการศึกษา คือผู้ป่วยที่เข้ารับการรักษาพยาบาลในโรงพยาบาลอภัยภูธรจำนวน 137 คน เกณฑ์คัดเข้า คือเป็นผู้ที่เข้ารับการรักษาในโรงพยาบาลอภัยภูธรในช่วงเดือน พฤศจิกายน 2559 - กุมภาพันธ์ 2560 เกณฑ์คัดออก คือผู้ป่วยที่เข้ารับการรักษา ผู้ที่มีความวิตกกังวลไม่สามารถให้สัมภาษณ์ได้ และผู้ป่วยที่ไม่สมัครใจเข้าร่วมวิจัย เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาเป็นแบบสัมภาษณ์ แบ่งตามลักษณะของข้อมูลดังนี้ 1.การเก็บข้อมูลเชิงคุณภาพ ใช้แบบสัมภาษณ์เชิงลึกในกรอบประเด็น ปัจจัยที่มีผลต่อการใช้ยาเสพติด คือ ปัจจัยเอื้อ ปัจจัยนำ ปัจจัยเสริม เหตุผลการใช้ยาเสพติดครั้งปัจจุบัน และ ,เหตุผลของการตัดสินใจใช้ยาเสพติดครั้งแรก , 2.การเก็บข้อมูลเชิงปริมาณใช้แบบสัมภาษณ์แบบมีโครงสร้างประกอบด้วย

ส่วนที่1 ข้อมูลทั่วไป มีจำนวน 9 ข้อ ประกอบด้วย เพศ อายุ ศาสนา ภูมิลำเนา สถานภาพ ระดับการศึกษา อาชีพ รายได้ และสัมพันธภาพของบิดามารดา

ส่วนที่2 ประวัติการใช้ยาเสพติด มีจำนวน 6 ข้อ ประกอบด้วย อายุที่เริ่มใช้ยาเสพติด ยาเสพติดที่เริ่มใช้ครั้งแรก ยาเสพติดที่ใช้ในปัจจุบัน ประวัติการเข้ารับการรักษาพยาบาล และเหตุผลในการเข้ารับการรักษาพยาบาล

ส่วนที่3 เหตุผลในการใช้ยาเสพติด มีจำนวน 20 ข้อ ประกอบด้วย เหตุผลการใช้ยาเสพติดครั้งแรก เหตุผลการใช้ยาเสพติดในปัจจุบัน เหตุการณ์ที่มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจใช้ยาเสพติด สัมพันธภาพในครอบครัว บุคคลที่มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจใช้ยาเสพติด เหตุผลสำคัญที่สุดที่ส่งผลให้ติดยาเสพติด การแพร่ระบาดของยาเสพติดในชุมชน ระยะทางในการเข้าถึงยาเสพติด และระยะเวลาในการเข้าถึงยาเสพติด ทศบุคคลที่มีต่อยาเสพติด บุคลิกภาพของผู้ใช้ยาเสพติด ซึ่งแยกเป็นคำถามปลายเปิดจำนวน 10 ข้อ และคำถามปลายปิดจำนวน 10 ข้อ เลือกตอบ ใช่และไม่ใช่ ดังนี้ ใช่ หมายถึง 1 ,ไม่ใช่ หมายถึง 0

ส่วนที่4 แรงจูงใจในการใช้ยาเสพติด มีจำนวน 9 ข้อ ประกอบด้วย แรงจูงใจภายใน และแรงจูงใจภายนอก เป็นคำถามปลายปิดเลือกตอบเห็นด้วยและไม่เห็นด้วย ดังนี้ เห็นด้วย หมายถึง 1 ,ไม่เห็นด้วย หมายถึง 0

คุณภาพของเครื่องมือ การวิจัยครั้งนี้เก็บรวบรวมข้อมูลเชิงปริมาณใช้การสัมภาษณ์แบบมีโครงสร้าง โดยผู้วิจัยเป็นผู้สัมภาษณ์ด้วยตัวเอง ผู้วิจัยได้สร้างแบบสัมภาษณ์ขึ้นเองเพื่อให้เหมาะสมกับบริบทพื้นที่และวัตถุประสงค์ของการวิจัย ผู้วิจัยได้นำแบบสัมภาษณ์ที่สร้างเสร็จเรียบร้อยแล้วเสนอผู้เชี่ยวชาญหรือผู้ทรงคุณวุฒิในด้านการบำบัดรักษาและสารเสพติด เพื่อตรวจสอบความตรงตามเนื้อหา ความถูกต้อง คลอบคลุมตามวัตถุประสงค์ ความเหมาะสมด้านภาษารวมถึงเกณฑ์การให้คะแนนการแปลผลคะแนน แล้วนำมาปรับปรุงแก้ไขให้เหมาะสมต่อไป การตรวจสอบความน่าเชื่อถือของเครื่องมือ โดยการนำแบบสัมภาษณ์ที่ได้ปรับปรุงแก้ไขแล้วไปทดลองใช้กับ ผู้ป่วยที่เข้ารับการรักษาพยาบาลในโรงพยาบาลอภัยภูธรขอนแก่น ที่มีคุณสมบัติใกล้เคียงกับกลุ่มตัวอย่าง จำนวน 30 คน แล้วนำมาคำนวณหาความเชื่อมั่นได้ค่าสัมประสิทธิ์แอลฟาเท่ากับ 0.71 ส่วนการเก็บข้อมูลเชิงคุณภาพ ใช้แบบสัมภาษณ์แบบกึ่งโครงสร้างได้มีการกำหนดประเด็นตามวัตถุประสงค์ คุณภาพของเครื่องมือผู้วิจัยได้เสนอผู้เชี่ยวชาญหรือผู้ทรงคุณวุฒิในด้านการบำบัดรักษาเสพติด เพื่อตรวจสอบความตรงตามเนื้อหา ความถูกต้อง ครบคลุมตามวัตถุประสงค์แล้วนำกลับมาปรับปรุงแบบสัมภาษณ์เชิงลึกให้เหมาะสมกับบริบทของพื้นที่ต่อไป

จริยธรรมการวิจัยและการเก็บรวบรวมข้อมูล ผู้วิจัยยื่นเสนอขอรับการพิจารณาด้านจริยธรรมต่อคณะกรรมการจริยธรรมการวิจัยในมนุษย์ มหาวิทยาลัยขอนแก่น และได้รับการอนุมัติและผ่านการรับรองจากคณะกรรมการ เลขที่ HE591455 ลงวันที่ 27 ธันวาคม 2559 ผู้วิจัยปฏิบัติตามขั้นตอนกระบวนการขอความยินยอมและพิทักษ์สิทธิ์ ในการเข้ารับการรักษาพยาบาลและประเมินความเสี่ยงอันตรายอย่างเคร่งครัดทุกขั้นตอน ข้อมูลทั้งหมดนำเข้าสู่ฐานข้อมูลด้วยวิธี data double entry วิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้โปรแกรม SPSS for Windows version 16.0 สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ที่ใช้สถิติเชิงพรรณนา ได้แก่ ความถี่ ร้อยละ ค่าเฉลี่ย ค่าต่ำสุด-สูงสุด และข้อมูลเชิงคุณภาพใช้การวิเคราะห์เนื้อหา

ผลการศึกษา

1. ข้อมูลทั่วไปและลักษณะส่วนบุคคล

ตารางที่ 1 จำนวน ร้อยละ ข้อมูลทั่วไปและลักษณะส่วนบุคคลที่เข้ารับการบำบัด

ตัวแปร	จำนวน (n=137)	ร้อยละ
เพศ		
ชาย	136	99.3
หญิง	1	0.7
ศาสนา		
พุทธ	136	99.3
คริสต์	1	0.7
ระดับการศึกษา		
ไม่ได้เรียนหนังสือ	1	0.7
ป.1-ป.6	46	33.6
ม.1-ม.3	49	35.8
ม.4-ม.6	18	13.1
ปวช.-ปวส./อนุปริญญา	18	13.1
ปริญญาตรี	5	3.6
อาชีพ		
นักเรียน/นักศึกษา	15	10.9
ค้าขาย	13	9.5
รับจ้าง	39	28.5
เกษตรกรกรรม	21	15.3
รับราชการ	5	3.6
รัฐวิสาหกิจ	3	2.2
ว่างงาน	28	20.4
อื่นๆ	13	9.5
สัมพันธ์ภาพระหว่างบิดาและมารดา		
อยู่ด้วยกันอย่างราบรื่น	81	51.9
อยู่ด้วยกันไม่ราบรื่น	5	3.6
หย่า	17	12.4
แยกกันอยู่	11	8
บิดาเสียชีวิต	12	8.8
มารดาเสียชีวิต	4	2.9
บิดา/มารดาเสียชีวิต	7	5.1
สถานภาพ		
โสด	88	64.2
คู่	42	30.7
หย่า	5	3.6
หม้าย	2	1.5

จากตารางที่ 1 กลุ่มตัวอย่างในการศึกษาคั้งนี้ แบ่งออกเป็นเพศชาย 136 คน เพศหญิง 1 คน นับถือศาสนาพุทธเป็นส่วนใหญ่ ร้อยละ 99.3 นับถือศาสนาคริสต์ร้อยละ 0.7 ระดับการศึกษาส่วนใหญ่ส่วนใหญ คือ ม.1-ม.3 คิดเป็นร้อยละ 35.8 ส่วนใหญ่ประกอบอาชีพรับจ้าง คิดเป็นร้อยละ 28.5 สัมพันธ์ภาพระหว่างบิดาและมารดา ส่วนใหญ่อยู่ด้วยกันอย่างราบรื่น ร้อยละ 51.9 สถานภาพโสดมากที่สุด ร้อยละ 64.2

2. ข้อมูลประวัติการใช้ยาเสพติดของผู้เข้ารับการบำบัด

ตารางที่ 2 จำนวน ค่าเฉลี่ย ค่าสูงสุด ต่ำสุด ประวัติการใช้ยาเสพติดของผู้เข้ารับการบำบัด)n = 137(

สารเสพติด	ค่าเฉลี่ย	อายุปัจจุบัน(ปี)	อายุเริ่มใช้(ปี)	ช่วงเวลาที่ใช้(ปี)
ยาบ้า(คน)	ค่าเฉลี่ย	25.52	18.11	5.91
117	ค่าต่ำสุด-สูงสุด	13-52	10-44	2เดือน-22
กัญชา(คน)	ค่าเฉลี่ย	27.00	15.22	7.90
11	ค่าต่ำสุด-สูงสุด	16-42	12-18	2-25
ไอซ์(คน)	ค่าเฉลี่ย	24.00	22.25	4.32
5	ค่าต่ำสุด-สูงสุด	19-33	15-31	2-10
สารระเหย(คน)	ค่าเฉลี่ย	19.17	13.5	2.25
4	ค่าต่ำสุด-สูงสุด	15-24	12-15	1-3

จากตารางที่ 2 กลุ่มตัวอย่างจำนวน 137 คน มีการใช้ยาเสพติดหลายชนิดต่างกัน นิยมใช้ยาบ้ามากที่สุด เริ่มใช้ยาบ้าอายุน้อยที่สุดคือ 10ปี รองลงมาเริ่มใช้ กัญชาและสารระเหย ในช่วงอายุ 12 ปี เริ่มใช้ไอซ์ อายุ15ปี ตามลำดับ

3. เหตุผลในการตัดสินใจใช้ยาเสพติดของผู้ที่เข้ารับการบำบัด

ตารางที่ 3 เหตุผลในการตัดสินใจใช้ยาเสพติดของผู้ที่เข้ารับการบำบัด (n=137)

ตัวแปร	คน	ร้อยละ
เหตุผลที่ใช้ใช้ยาเสพติดครั้งแรก		
อยากลอง	77	56.2
เพื่อนชักชวน	46	33.6
ช่วยเหลือด้านการทำงาน	8	5.8
ไม่สบายใจ	3	2.2
สนุกสนาน	3	2.3
เหตุผลที่ใช้ยาเสพติดในปัจจุบัน		
ช่วยเหลือด้านการทำงาน	14	10.2
เคยชิน	53	38.7
เพื่อนชักชวน	11	8.0
ไม่สบายใจ	26	19.0
สนุกสนาน	25	18.2
สิ่งแวดล้อมมีการระบาดของยาเสพติด	5	3.6
อยากลอง	3	2.2
เหตุการณ์ที่มีผลต่อการตัดสินใจใช้ยาเสพติด		
ช่วยเหลือด้านการทำงาน	15	11.5
ความเครียด	26	20.0
งานเลี้ยงสังสรรค์	30	23.1
เพื่อนชักชวน	8	6.2
ทะเลาะกับคนในครอบครัว	15	11.5
เที่ยวกลางคืน	6	4.6
มียาเสพติด	2	1.5
เล่นการพนัน	2	1.5

ตัวแปร	คน	ร้อยละ
มีเวลาว่าง	12	9.2
อยู่กับเพื่อน	14	10.8
ความรู้สึกที่ส่งผลให้เสพยาเสพติด		
เมาสุรา	9	6.6
ไม่สบายใจ	35	25.5
สนุกสนาน	39	28.5
หงุดหงิด	5	3.6
เหงา	23	16.8
อยากยา	14	10.2
อ่อนเพลีย	12	8.8
ความสัมพันธ์ภายในครอบครัว		
ต่างคนต่างอยู่	7	5.1
ทะเลาะกัน	16	11.7
บังคับเกินไป	10	7.3
อบอุ่น	104	75.9
การระบาดของยาเสพติดในหมู่บ้าน		
ไม่มียาเสพติดระบาด	46	33.58
ยาเสพติดระบาด	91	66.42
บุคคลที่มีอิทธิพลต่อการใช้ยาเสพติด		
พ่อ-แม่	12	8.8
แฟน	2	1.5
ตัวเอง	53	38.7
เพื่อน	70	51.1
เหตุผลสำคัญที่ทำให้ติดยาเสพติด		
การทำงาน	7	5.6
ขาดความอบอุ่น	2	1.6
ความอยากยา	16	12.7
เคยชิน	5	4.0
ไม่สบายใจ	13	10.3
ตัวเอง	19	15.1
เพื่อนชักชวน	17	13.5
มียาเสพติด	1	0.8
มีเวลาว่าง	2	1.6
เมาสุรา	1	0.8
สนุกสนาน	2	1.6
สิ่งแวดล้อมมียาเสพติดระบาด	2	1.6
อยากลอง	29	23.0
ระยะทางในการเข้าถึงยาเสพติด		
น้อยกว่า 1 กิโลเมตร	67	48.9
1- 5 กิโลเมตร	34	24.8
6 -10 กิโลเมตร	16	11.7
มากกว่า 10 กิโลเมตร	20	14.6
ระยะเวลาในการเข้าถึงยาเสพติด		
น้อยกว่า 5 นาที	42	30.7

ตัวแปร	คน	ร้อยละ
5-60 นาที	86	62.8
มากกว่า 60 นาที	9	6.6

ทัศนคติเกี่ยวกับยาเสพติด	เห็นด้วย		ไม่เห็นด้วย	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
1. ยาเสพติดเป็นอันตรายต่อร่างกาย	57	41.6	80	58.4
2. อาการของคนขาดยาจะมีอาการคลื่นคลั่ง ควบคุมตัวเองไม่ได้	95	69.3	42	30.7
3. เสพยาแล้วทำให้ขยันทำงาน	131	95.6	6	4.4
4. การเสพยาต่อเนื่องแค่ครั้งคราวทำให้ไม่ติด สามารถเลิกได้	65	47.6	72	52.6
5. คนที่เสพยาเสพติดเป็นคนไม่ดี เป็นที่รังเกียจของสังคม	69	50.4	68	49.6

บุคลิกภาพของผู้เสพยาเสพติด	ใช่		ไม่ใช่	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
1. ชอบอยู่คนเดียว	107	78.1	30	21.9
2. ชอบสังสรรค์และเที่ยวสถานบันเทิง	92	67.2	45	32.8
3. อารมณ์เปลี่ยนแปลงง่าย	114	83.2	23	16.8
4. คิดมากจนนอนไม่หลับ	101	73.7	36	26.3
5. มีความมั่นใจในตนเองสูง	34	24.8	103	75.2

จากตารางที่ 3 เหตุผลในการตัดสินใจใช้ยาเสพติดของผู้ป่วยที่เข้ารับการรักษาในโรงพยาบาล วิทยาลัยนเรศวรธานี เหตุผลในการตัดสินใจใช้ยาเสพติดครั้งแรก คือความอยากลอง ร้อยละ 56.2 เหตุผลที่ยังคงใช้ยาเสพติดในปัจจุบัน คือ ความเคยชิน ร้อยละ 38.7 เหตุการณ์ที่มีผลต่อการตัดสินใจเสพยาเสพติด คือ มีงานเลี้ยงสังสรรค์ ร้อยละ 23.1 ความรู้สึกที่ส่งผลให้เสพยาเสพติด คือ ความสนุกสนาน ร้อยละ 28.5 ความสัมพันธ์ภาพในครอบครัวมีความอบอุ่นรักใคร่กันดี ร้อยละ 75.9 สิ่งแวดล้อมมียาเสพติดระบด ร้อยละ 66.42 บุคคลที่มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจใช้ยาเสพติด คือ เพื่อน ร้อยละ 51.1 และเหตุผลสำคัญที่ทำให้ติดยาเสพติด คือ ความอยากลอง ร้อยละ 23 ระยะทางในการเข้าถึงยาเสพติดส่วนใหญ่ใช้ระยะทางน้อยกว่า 1 กิโลเมตร คิดเป็นร้อยละ 51.1 และระยะเวลาในการเข้าถึงยาเสพติดส่วนใหญ่ใช้ระยะเวลา 5-60 นาที คิดเป็นร้อยละ 62.8 ทัศนคติเกี่ยวกับยาเสพติดส่วนใหญ่รับรู้ว่ายาสเสพติดแล้วทำให้ขยันทำงาน ร้อยละ 95.6 บุคลิกภาพของผู้ที่เสพยาเสพติดส่วนใหญ่มีอารมณ์เปลี่ยนแปลงง่าย ร้อยละ 83.2

4. ข้อมูลแรงจูงใจในการใช้ยาเสพติด

ตารางที่ 4 จำนวน ร้อยละ ของแรงจูงใจในการเสพยาเสพติดของผู้เข้ารับการรักษา (n = 137)

แรงจูงใจในการเสพยาเสพติด	เห็นด้วย		ไม่เห็นด้วย	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
แรงจูงใจภายใน				
4.1 ความสนุกสนาน	125	91.2	12	8.8
4.2 เชื่อว่าเสพยาแล้วทำให้มีความต้องการทางเพศเพิ่ม	81	59.1	56	40.9
4.3 เชื่อว่าเมื่อเสพยาแล้วทำให้ความทุกข์ลดลง	83	59.9	55	40.1
4.4 เชื่อว่าเสพยาแล้วทำให้ร่างกายแข็งแรง	48	35	89	65
4.5 มีเรื่องไม่สบายใจ	99	72.3	38	27.7

แรงจูงใจภายนอก				
4.6 เพื่อนแนะนำชักจูง	108	78.8	29	21.2
4.7 ไม่มีอาชีพการงานเป็นหลักแหล่ง	76	55.5	61	44.5
4.8 หาซื้อง่ายและบทลงโทษไม่รุนแรง	71	51.8	66	48.2
4.9 พ่อแม่ไม่เข้าใจ	48	35	89	65

จากตารางที่ 4 ผู้ป่วยที่เข้ารับการรักษาในโรงพยาบาลธัญญารักษ์อุดรธานี แรงจูงใจภายในที่ส่งผลต่อการเสพยาเสพติดมากที่สุด คือ ความสนุกสนาน ร้อยละ 91.2 และแรงจูงใจภายนอกที่ส่งผลต่อการใช้ยาเสพติดมากที่สุด คือ เพื่อนแนะนำชักจูง ร้อยละ 78.8

5. ข้อมูลเชิงคุณภาพเหตุผลในการใช้ยาเสพติด

จากการวิเคราะห์และสรุปประเด็นเนื้อหาจากการสัมภาษณ์เชิงลึกในผู้ป่วยที่เข้ารับการรักษาในโรงพยาบาลธัญญารักษ์อุดรธานี โดยจำแนกประเด็น ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการใช้ยาเสพติด มี 3 ประเด็นดังนี้ 1. ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการใช้ยาเสพติด ในด้านปัจจัยนำ เป็นปัจจัยที่เป็นสาเหตุหลักในการนำเข้าสู่เส้นทางการใช้ยาเสพติด ส่วนใหญ่รับรู้ว่ายาสเสพติดเป็นสิ่งที่มีประโยชน์มากกว่าโทษ ใช้ยาเสพติดแล้วทำให้คลายเครียด ทำให้ลืมความทุกข์ได้ ทำให้ขยันทำงาน บางรายเชื่อว่าตนเองไม่ติดยาเสพติดคิดว่าตนเองสามารถควบคุมการเสพยาได้ คิดว่าตนเองเลิกเมื่อไหร่ก็ได้ ส่วนปัจจัยเอื้อ เป็นปัจจัยที่ช่วยให้การใช้ยาเสพติดง่ายขึ้น ส่วนใหญ่บอกว่าเคยได้ยินคำว่า “ยาเสพติด” จากสื่อโทรทัศน์มากที่สุด และรู้จักยาเสพติดจากภาพในหนังสือเรียน พบว่ายาสเสพติดหาได้ง่าย ใช้เวลาไม่นานก็ได้ยามาเสพยา บางรายบอกว่ามีบริการส่งยาเสพติดถึงหน้าบ้านเพียงแค่ออกโทรศัพท์ และปัจจัยเสริม เป็นปัจจัยสนับสนุนที่ทำให้ใช้ยาเสพติด ส่วนใหญ่ที่ตัดสินใจใช้ยาเสพติด เกิดจากเพื่อนชวน พบว่าเพื่อนเป็นผู้ที่แนะนำวิธีการใช้ยาเสพติด เพื่อนจะเป็นผู้เล่าประสบการณ์ในการใช้ยาเสพติดและเป็นคนชี้ช่องทางหายาสเสพติดมาเสพยา เมื่ออยู่กับกลุ่มเพื่อนที่เสพยาเสพติดต้องมีการเสพยาตามเพื่อนเพื่อทำให้ตนเองได้รับการยอมรับจากกลุ่ม 2. เหตุผลในการตัดสินใจใช้ยาเสพติดครั้งแรก ส่วนใหญ่เกิดจากเพื่อชักชวนให้มีการใช้ยาเสพติด ซึ่งในการชักชวนครั้งแรกยังไม่มีการตัดสินใจใช้ยาเสพติดทันที แต่เมื่อมีการชักชวนซ้ำ ๆ และมีการเล่าประสบการณ์ในการใช้ยาเสพติด ทำให้ผู้ถูกชักชวนเกิดความรู้สึกอยากลองและตัดสินใจใช้ยาเสพติดในที่สุด 3. เหตุผลที่ยังคงมีการใช้ยาเสพติดในปัจจุบัน ส่วนใหญ่เกิดจากความชอบในฤทธิ์ของยาเสพติดเพราะทำให้มีความตื่นตัว ทำงานได้นานขึ้น รวมไปถึงชอบกลิ่นของยาเสพติดโดยเฉพาะยาบ้า บางรายบอกว่า ยาบ้ามีกลิ่นหอมมาก โดยเฉพาะตอนที่เผาจะทำให้มีความหอมมากขึ้น

อภิปรายผลการศึกษา

จากการสัมภาษณ์ ผู้ที่เข้ารับการรักษาเสพยาเสพติดในโรงพยาบาลธัญญารักษ์อุดรธานีจำนวน 137 คน ส่วนใหญ่เป็นเพศชาย อายุเฉลี่ย 25.28 ปี ส่วนใหญ่สำเร็จการศึกษาระดับมัธยมศึกษาตอนต้น ร้อยละ 35.8 ส่วนใหญ่ประกอบอาชีพรับจ้าง รายได้เฉลี่ย 7,945.01 บาท/เดือน ยาเสพติดที่ใช้มากที่สุดคือยาบ้าคิดเป็นร้อยละ 88.3 พบว่ากลุ่มผู้เริ่มใช้ยาบ้าครั้งแรกอายุต่ำสุดต่ำสุด 7 ปี สูงสุด 44 ปี อายุเฉลี่ย 17.19 ปี ส่วนกลุ่มที่เริ่มใช้กัญชาครั้งแรกอายุต่ำสุด 12 ปี สูงสุด 30 ปี อายุเฉลี่ย 17 ปี กลุ่มผู้เริ่มใช้ไอซ์ครั้งแรกอายุต่ำสุด 15 ปี สูงสุด 31 ปี อายุเฉลี่ย 22.25 ปี และกลุ่มผู้ใช้สารระเหยเริ่มใช้ครั้งแรกอายุต่ำสุด 12 ปี สูงสุด 15 ปี อายุเฉลี่ย 13.5 ปี สอดคล้องกับการศึกษาของ นันทา ชัยพิชิตพันธ์(2841) ศึกษาปัจจัยที่มีผลต่อพฤติกรรมการเสพยาเสพติดซ้ำของนักเรียนมัธยมศึกษาที่เข้ารับการรักษาในโรงพยาบาลธัญญารักษ์ พบว่านักเรียนที่เสพยาเสพติดซ้ำส่วนใหญ่มีการเสพยาเสพติดตอนอายุน้อยซึ่งมีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการเสพยาเสพติดซ้ำอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

เหตุผลในการตัดสินใจใช้ยาเสพติดครั้งแรกเนื่องจากอยากลองร้อยละ 56.2 เหตุผลที่ยังคงใช้ยาเสพติดในปัจจุบัน คือ ความเคยชิน ร้อยละ 38.7 เหตุการณ์ที่มีผลต่อการตัดสินใจใช้ยาเสพติดพบมากที่สุด คือ งานเลี้ยงสังสรรค์ ร้อยละ 23.1 ส่วนความรู้สึกที่มีผลต่อการใช้ยาเสพติดมากที่สุด คือ ต้องการความสนุกสนาน ร้อยละ 28.5 การแพร่

ระบอบของยาเสพติดในหมู่บ้านมีผลต่อการใช้ยาเสพติดร้อยละ 66.42 และเพื่อนเป็นบุคคลที่มีอิทธิพลต่อการใช้ยาเสพติดมากที่สุด ร้อยละ 38.7 ซึ่งสอดคล้องกับการศึกษาของ ณัฐพล สุวรรณวงศ์(2546)ศึกษาปัจจัยที่มีผลต่อการเสพยาเสพติดของผู้ต้องขังชายที่มีอาชีพประมงในเรือนจำสมุทรปราการ พบว่าปัจจัยที่มีผลต่อการเสพยาเสพติดได้แก่ปัจจัยด้านการอยากลอง รวมไปถึงการอาศัยอยู่ในพื้นที่ที่มีการซื้อขายและเสพยาเสพติด การเข้าถึงยาเสพติดสามารถเข้าถึงได้ง่าย ระยะทางในการเข้าถึงยาเสพติดใช้ระยะทางน้อยกว่า 1 กิโลเมตร และระยะเวลาที่ใช้ในการได้ยาเสพติดมาเสพยาใช้เวลาประมาณ 5-60 นาที สอดคล้องกับการศึกษาของ สัญญา ชันธนนิม(2553)ศึกษามูลเหตุจูงใจในการเสพยาบ้า : กรณี พ.ร.บ.ฟื้นฟูสมรรถภาพผู้ติดยาเสพติด พ.ศ.2545.พบว่าแหล่งซื้อขายยาเสพติดส่วนใหญ่ไกลจากที่พักเพียง 3 กิโลเมตร และสอดคล้องกับการศึกษาของ รัชชิตะ มะสะแม(2554)ศึกษาการใช้ยาเสพติดของผู้ติดยาเสพติดของศูนย์บำบัดยาเสพติดจังหวัดปัตตานี พบว่าการหาซื้อยาเสพติดได้ง่ายเป็นปัจจัยที่ส่งผลต่อการใช้ยาเสพติดในระดับสูง ทศนคติที่มีต่อยาเสพติดส่วนใหญ่มีทัศนคติที่ดีคือแล้วทำให้ขยันทำงาน ร้อยละ 95.6 บุคลิกภาพของผู้ใช้ยาเสพติดส่วนใหญ่มีอารมณ์เปลี่ยนแปลงง่าย ร้อยละ 83.2 ส่วนแรงจูงใจในการใช้ยาเสพติดด้านแรงจูงใจภายในพบมากในการที่ทำให้เกิดความสนุกสนานร้อยละ91.2 และแรงจูงใจภายนอกเกิดจากเพื่อนแนะนำชักจูงร้อยละ78.8 สอดคล้องกับการศึกษาของ สุนิสา จิรธนานนท์(2545)ปัจจัยที่มีผลต่อการใช้ยาเสพติดของเด็กและเยาวชนหญิงในสถานฝึกอบรมเด็กและเยาวชน หญิงบ้านปราณี พบว่าปัจจัยภายนอก ได้แก่ อิทธิพลของเพื่อน พบว่า เพื่อนส่วนใหญ่เคยกระทำความผิด ด้านสภาพแวดล้อมมีแหล่งที่อยู่อาศัยอยู่ใกล้แหล่งยาเสพติดและในพื้นที่มีคนเสพยาเสพติดจำนวนมากปัจจัยภายใน ด้านบุคลิกภาพ มีบุคลิกภาพที่ไม่มั่นใจในตนเอง มีความอยากรู้อยากลองเพื่อความสนุกสนาน และมีเรื่องไม่สบายใจ

ปัจจัยที่มีผลต่อการใช้ยาเสพติด พบว่าด้านปัจจัยนำ เริ่มมีการใช้ยาเสพติดในขณะที่ยังน้อย มีทัศนคติที่ดีต่อยาเสพติดว่ามีประโยชน์ ใช้ช่วยให้ขยันทำงาน ด้านปัจจัยเอื้อเข้าถึงยาเสพติดได้ง่าย ระยะทางไม่ไกลจากที่พักและใช้เวลาไม่มากในการได้ยามาเสพยา ด้านปัจจัยเสริมเพื่อนเป็นบุคคลที่มีอิทธิพลสนับสนุนให้มีการใช้ยาเสพติด สอดคล้องกับการศึกษาของ กิตติยาภรณ์ โชคสวัสดิ์ศัญญา และ ปิติพงษ์ ภูครองหิน(2553)การศึกษาเส้นทางสู่การเป็นผู้เสพยาและการเป็นผู้จำหน่ายยาบ้าของผู้รับบำบัดหญิง: กรณีศึกษาศูนย์บำบัดและฟื้นฟูยาเสพติดกองบินที่23 จังหวัดอุดรธานี พบว่า ด้านปัจจัยนำ โดยส่วนใหญ่ผู้ที่เสพยาบ้าจะเริ่มใช้ยาบ้าตั้งแต่อายุยังน้อยรับรู้ว่ายาบ้าเสพยาเสพติดมีประโยชน์ ด้านปัจจัยเอื้อ เข้าถึงยาบ้าได้ง่ายหาซื้อง่าย และปัจจัยเสริม อยากรู้อยากลองของกลุ่ม ส่วนบุคคลที่มีอิทธิพลในการสนับสนุนให้ตัดสินใจเสพยาบ้าคือเพื่อน

สรุปผลการศึกษาและข้อเสนอแนะ

การศึกษาครั้งนี้เป็นการศึกษาเชิงพรรณนา มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาเหตุผลและแรงจูงใจในการใช้ยาเสพติดของผู้ป่วยที่เข้ารับการรักษาในโรงพยาบาลอภัยภูธรจังหวัดสุพรรณบุรี ผู้เข้ารับการรักษาส่วนใหญ่เป็นเพศชายมากกว่าเพศหญิง ยาเสพติดที่นิยมใช้มากที่สุดคือยาบ้า เหตุผลสำคัญในการใช้ยาเสพติด คือ อยากรู้อยากลองและเพื่อนชวน จากการสัมภาษณ์เชิงลึกผู้ใช้ยาเสพติดมักจะถูกชักชวนจากเพื่อน ส่วนใหญ่เมื่อถูกชักชวนครั้งแรกยังไม่เสพทันที เหตุการณ์ที่ส่งผลให้ตัดสินใจใช้ยาเสพติด ส่วนใหญ่เกิดจากการดื่มเหล้าแล้วมีการใช้ยาเสพติด รองลงมาคือ มีเรื่องไม่สบายใจ เพื่อให้ตนเองดูเท่เป็นที่ยอมรับของเพื่อน และเพื่อการทำงาน ตามลำดับ เหตุผลในการใช้ยาเสพติดเป็นครั้งที่สอง เกิดจากความชอบในกลิ่นของยาบ้าที่มีกลิ่นหอม และฤทธิ์ของยาบ้าทำให้มีความขยันทำงาน สามารถเที่ยวกลางคืนและดื่มเหล้าได้นานมากขึ้น เข้าถึงยาเสพติดได้ง่ายส่วนใหญ่ใช้เวลา 5-60 นาที แรงจูงใจที่ส่งผลต่อการเสพยาเสพติด คือความสนุกสนานและเพื่อนแนะนำชักจูง วิจัยรุ่นเป็นวัยที่มีความอยากรู้อยากลองและให้ความสำคัญกับเพื่อนมาก จึงควรมีการบูรณาการเข้าสู่บทเรียนในเรื่องการปลูกฝังทัศนคติที่เกี่ยวกับการคบเพื่อนและโทษพิษภัยของยาเสพติดให้มากยิ่งขึ้น ภาครัฐเข้าไปมีบทบาทในชุมชนเพื่อป้องกันการเข้าถึงยาเสพติดได้ง่าย เช่น การสร้างแกนนำชุมชนสีขาว เพื่อป้องกันการแพร่ระบาดของยาเสพติด เน้นการรณรงค์ให้ประชาชนเข้ามามีส่วนร่วมในการแจ้งข้อมูลเบาะแสเกี่ยวกับยาเสพติดและการสร้างความตระหนักให้มีความรับผิดชอบต่อตนเอง ครอบครัว ชุมชน และสังคม

เอกสารอ้างอิง

- สำนักงานปราบปรามยาเสพติด.(2557).ผลการปราบปรามยาเสพติดทั่วประเทศประจำปี2557.พิมพ์ครั้งที่1. กรุงเทพมหานคร:ห้างหุ้นส่วนจำกัด บางกอกบล็อก.
- กระทรวงสาธารณสุข.(2559).แนวทางการดำเนินงานยาเสพติด.พิมพ์ครั้งที่1.สมุทรสาคร:บอร์น ทู บี พับลิชชิ่ง จำกัด.
- สัญญา ชันธนียม.(2553).มูลเหตุจูงใจในการเสพยาบ้า : กรณี พ.ร.บ.ฟื้นฟูสมรรถภาพผู้ติดยาเสพติด พ.ศ.2545. มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.
- มานพ คณะโต.(2554).สถานการณ์การแพร่ระบาดของไอซ์.พิมพ์ครั้งที่2.กรุงเทพมหานคร:จรัสสินทวงศ์ การพิมพ์ นันทา ชัยพิชิตพันธ์.(2541).การศึกษาปัจจัยที่มีผลต่อพฤติกรรมกรรมการเสพยาเสพติดซ้ำของนักเรียนมัธยมศึกษาที่เข้ารับ การรักษาในโรงพยาบาลธัญญารักษ์.จุฬาลงกรณ์ มหาวิทยาลัย.
- สมเด็จพระ กั้วพิทักษ์ และ มานพ คณะโต.(2557).พฤติกรรมกรรมการทำความผิดคดียาเสพติดของผู้ต้องขังในเรือนจำกลาง ขอนแก่น.วารสารการพัฒนาสุขภาพชุมชน มหาวิทยาลัยขอนแก่น.ฉบับที่2.ปีที่2หน้า19-20.
- รัศมน กัลยาศิริ และ นพพร ต้นตริงสี.(2559).สถิติการบำบัดรักษาปัญหาจากการใช้ยาเสพติด.มหาวิทยาลัยมหิดล
- สุวิจักขณ์ โฉมวงษ์.(2542). มูลเหตุจูงใจในการเสพยาบ้า : ศึกษากรณีเฉพาะผู้ต้องขังในเรือนจำศรีสะเกษ.มหาวิทยาลัย ธรรมศาสตร์.
- วิเชียร สมจิตร.(2542).มูลเหตุจูงใจในการกระทำผิดคดียาเสพติดให้โทษนักโทษเด็ดขาดเรือนจำกลางอุดรธานี. มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.
- รอชีตะห์ มะสะแม.(2554).การใช้ยาเสพติดของผู้ติดสารเสพติดของศูนย์บำบัดรักษายาเสพติด จังหวัดปัตตานี. มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์.
- กิตติยาภรณ์ โชคสวัสดิ์ภิญโญ และ ปิติพงษ์ ภูครองหิน.(2553).การศึกษาเส้นทางสู่การเป็นผู้เสพและการเป็นผู้จำหน่าย ยาบ้าของผู้รับบำบัดหญิง: กรณีศึกษาศูนย์บำบัดและฟื้นฟูยาเสพติดกองบินที่23 จังหวัดอุดรธานี ประเทศไทย. มหาวิทยาลัยราชภัฏอุดรธานี.
- พรรณนา นิยมวานิช.(2551).การศึกษาพฤติกรรมการติดสิ่งเสพติดของพนักงานบริษัทเอกชนแห่งหนึ่ง. มหาวิทยาลัยศรี นครินทร์วิโรฒ.
- ณัฐพล สวรรณวงศ์.(2546).ปัจจัยที่มีผลต่อยาเสพติด(ยาบ้า)ของผู้ต้องขังที่มีอาชีพทำประมงในเรือนจำจังหวัด สมุทรสาคร.มหาวิทยาลัยมหิดล.
- สุนิสา จิรณานนท์.(2545).ปัจจัยที่มีผลต่อการใช้ยาเสพติดของเด็กและเยาวชนหญิงในสถานฝึกอบรมเด็กและเยาวชน หญิงบ้านปรานี.มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.
- United Nation Office On Drugs And Crime.(2016).World Drug Report.สืบค้นวันที่ 20 สิงหาคม 2559, จากhttp://www.unodc.org/doc/wdr2016/WORLD_DRUG_REPORT_2016_web.pdf
- ระบบรายงาน ระบบติดตามและเฝ้าระวังปัญหาเสพติด.(2559).รายงานผลการดำเนินงานตามระบบบำบัดเขต8.สืบค้น วันที่ 5 กันยายน 2559.จาก <http://www.antidrug.moph.go.th>.
- ข้อมูลเฝ้าระวังปัญหาเสพติด สำนักยุทธศาสตร์.(2557).สถานการณ์เฝ้าระวังปัญหาเสพติดช่วงไตรมาสที่1ปีงบประมาณ 2558 (ต.ค.-ธ.ค.2557).สืบค้นวันที่ 20 สิงหาคม 2559.จาก <http://www.oncb.go.th>.